

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 22 september 2006

Mål nr

Ö 611-06

KLAGANDE

Miljö- och byggnämnden i Eskilstuna kommun

Ombud: Stadsjurist AG

MOTPART

Shell Detaljist Aktiebolag, 556136-4117

Box 90

191 22 Sollentuna

SAKEN

Avvisande av ansökan

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätt, Miljööverdomstolens beslut den 13 januari 2006 i mål

M 7209-05

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen fastställer Miljööverdomstolens beslut.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Miljö- och byggnämnden i Eskilstuna kommun har yrkat, som det får förstås, att Högsta domstolen undanröjer miljödomstolens avvisningsbeslut och återförvisar målet till miljödomstolen för prövning av sakfrågan.

Shell Detaljist Aktiebolag har beretts tillfälle att inkomma med svarsskrivelse men inte låtit sig avhöra.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lennander, Blomstrand, Pripp (referent, skiljaktig), Håstad och Lundius (skiljaktig)
Föredragande revisionssekreterare: Peder Munck

HÖGSTA DOMSTOLEN

Bilaga till
PROTOKOLL
2006-09-06Mål nr
Ö 611-06

Justitieråden Pripp, referent, och Lundius är skiljaktiga och anför:

”Efter förslag i prop. 2001/02:65 gäller sedan den 1 juli 2002 att förvaltningsprocesslagen (1971:291) skall tillämpas i miljödomstolarna vid prövning av fråga om utdömande av vite efter särskild ansökan av myndighet (se 20 kap. 3 § andra stycket miljöbalken). Propositionens förslag i denna del motsvarade det förslag som miljöbalkskommittén hade lagt fram i sitt delbetänkande Uppföljning av miljöbalken, SOU 2000:116. I detta betänkande föreslogs även att kravet på ansökningsavgift i mål av detta slag skulle tas bort och ett förslag till en ändring i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna med denna innebörd fanns också intaget i betänkandet. Någon sådan ändring i denna förordning har de nya bestämmelserna i miljöbalken emellertid inte föranlett.

Att en avgiftsskyldighet fortsatt skulle komma att gälla för ansökningar av nu aktuellt slag innebär en ordning som tidigare varit främmande för förvaltningsprocessens del, nämligen att avgiftsbelägga ansökningar varigenom mål eller ärenden anhängiggörs. Eftersom det får anses ingå i den kommunala nämndens tillsynsskyldighet att i förekommande fall hos domstol följa upp ett av nämnden förelagt vite för att få detta utdömt, kan det ifrågasättas om inte en skyldighet för nämnden att betala ansökningsavgift enligt 8 kap. 5 § regeringsformen kräver lagstöd.

I den proposition som förelades riksdagen togs inte upp vare sig frågan om avgift för ansökan eller frågan om avvisning i de fall föreskriven ansökningsavgift inte har erlagts. Det är oklart vad detta beror på. Att det inte lades fram något lagförslag för riksdagen om att domstolen skulle kunna avvisa en ansökan när ansökningsavgift inte erlagts, talar närmast för att propositionen skulle uppfattas så att regeringen hade för avsikt att följa miljöbalkskommitténs förslag, dvs. att ta bort avgiftsskyldigheten. Som redan sagts har emellertid så inte skett. En föreskrift som ger en domstol möjlighet att avvisa en ansökan på grund av att en föreskriven ansökningsavgift inte har betalats utgör en föreskrift som enligt 11 kap. 4 § regeringsformen obligatoriskt skall ges i lag. Det lagstöd för en avvisning som grundlagen sålunda kräver saknas i förevarande fall. Oavsett om miljö- och byggnadsnämnden är skyldig att betala ansökningsavgift eller inte, skall Miljööverdomstolens beslut att avvisa nämndens ansökningar därför enligt vår mening upphävas och nämndens ansökningar tas upp av miljödomstolen för fortsatt handläggning.”